

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. М., 05.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – М. в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Кузманова

Членове: Олег Софрониев
Костадин Живков

при участието на секретаря Петранка Ал. Петрова
в присъствието на прокурора А. Евг. И.
като разгледа докладваното от Олег Софрониев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221600600091 по описа за 2022 година

С присъда на РС Л. от 03.12.2021г. по НОХД № 253/2019г., подсъд. Е.Б. от гр. В. е признат за невиновен в това, че на 31.10.2017г., в землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“, на около 350 м. югозападно от табела за речен километър 748 на река Д., като извършител, в съучастие с Е.Е. и Н.М., с цел да набави за себе си и за друго имотна облага противозаконно подпомага чужденци: Б.К., Б.И., С.Р., М.А., К.Д., Д.Б., В.К., Д.К., Д.К. и Д.К. – всички граждани на И., да преминат през страната, чрез извършване на превоз от вътрешността на страната до землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“ в нарушение на закона – чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – „Чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава: по т.1. редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима“, като деянието е извършено чрез използване на моторно превозно средство (МПС) – товарен автомобил марка “XXX”, м. “XXX.” с рег. № ***, лек автомобил марка “XXX”, неустановен модел и рег. номер и лек автомобил марка “XXX”, неустановен модел и регистрационен номер и е извършено по отношение на лица, ненавършили 16-годишна възраст: Д.К. – на четири години, Д.К. – на четири години и Д.К. – на две години и по отношение на повече от едно лице, поради което и на основание чл. 304 от НПК, го е оправдал по обвинението по чл. 281, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4 и т. 5, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

Със същата присъда съдът е признал подсъд. Н. Н. М. от гр. С. за невиновен в това, че на 31.10.2017г., в землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“, на около 350 м. югозападно от

табела за речен километър 748 на река Д., като извършител, в съучастие с Е.Е. и Е.Б., с цел да набави за себе си и за другото имотна облага противозаконно подпомага чужденци: Б.К., Б.И., С.Р., М.А., К.Д., Д.Б., В.К., Д.К., Д.К. и Д.К. – всички граждани на И., да преминат през страната чрез извършване на превоз от вътрешността на страната до землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“ в нарушение на закона – чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – „Чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава: по т.1. редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима“, като деянието е извършено чрез използване на моторно превозно средство (МПС) – товарен автомобил марка “XXX”, модел “XXX.” с рег. № ***, лек автомобил марка “XXX”, неустановен модел и рег. номер и лек автомобил марка “XXX”, неустановен модел и регистрационен номер и е извършено по отношение на лица, ненавършили 16-годишна възраст: Д.К. – на четири години, Д.К. – на четири години и Д.К. – на две години и по отношение на повече от едно лице, поради което и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по обвинението по чл. 281, ал. 2, т. 1, пр. 1, т. 4 и т. 5, във вр. с ал. 1, във вр. с чл. 20, ал. 2 от НК.

Със същата присъда съдът е признал подсъд. Е.Е. от гр. Л. за виновен в това, че на 31.10.2017г., в землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“, на около 350 м. югозападно от табела за речен километър 748 на река Д., като извършител, с цел да набави за себе си и за другото имотна облага противозаконно подпомага чужденци: Б.К., Б.И., С.Р., М.А., К.Д., Д.Б., В.К., Д.К., Д.К. и Д.К. – всички граждани на И., да преминат през страната, чрез извършване на превоз от вътрешността на страната до землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“ в нарушение на закона – чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – „Чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава: по т.1. редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима“, като деянието е извършено чрез използване на моторно превозно средство (МПС) – товарен автомобил марка “XXX”, модел “XXX.” с рег. № ***, и е извършено по отношение на лица, ненавършили 16-годишна възраст: Д.К. – на четири години, Д.К. – на четири години и Д.К. – на две години и по отношение на повече от едно лице, за което и на основание чл. 281, ал.2, т.1, пр. 1, т.4 и т.5, във вр. с ал.1, във вр. с чл. 54, ал. 1 от НК, го е осъдил на наказание една година и два месеца лишаване от свобода, изтърпяването на което, на основание чл. 66, ал. 1 НК е отложил с изпитателен срок от три години, както и глоба в полза на държавата в размер на 5 000 лв, като го е признал за невиновен и го е оправдал по обвинението по чл. чл.281, ал. 2, т.1, пр. 1 във вр. с ал.1, във вр. с чл. 20, ал. 2 НК – за това, че е извършил деянието в съучастие с Н. Н. М. и Е.Б. и чрез използване на МПС – лек автомобил м. “XXX”, неустановен модел и рег. номер и лек автомобил м. “XXX”, неустановен модел и регистрационен номер.

Недоволна от тази присъда е останала ТО Л. при РП М., който я протестира в срок, в частта досежно оправдаването на двата подсъдими. Прокуратурата счита присъдата за незаконосъобразна и неправилна, твърди, че съдът не е отчетел всички правнозначими факти

в тяхната съвкупност и поотделно и не е приложил правилно материалния закон, като неправилно са анализирани писмените и гласни доказателства. В протеста се твърди, разпознаването на подсъдимите да е извършено в съответствие правилата на НПК, както и че неправилно и незаконосъобразно съдът не е кредитирал показанията на свидетелите М. А. и Е. С. и е дал вяра на други ангажирани специално за случая доказателства. Моли съда присъдата да бъде изменена и подсъдимите Е. Б. и Н. М. също да бъдат признати за виновни и им бъде наложено съответно наказание като размер.

Недоволен от присъдата е останал и подсъд. Е.Е., който чрез защитника си адв. Б. В. я обжалва в срок и твърди, че не е доказана користната цел при неговото деяние, счита, че не е целял да набави за себе си или за друго имотна облага като е превозвал чужденци и моли съда да измени присъдата му, като го признае за невиновен и го оправдае по повдигнатото му обвинение.

Окръжен съд М. е провел разпоредително заседание на 10.05.2021г. и е преценил, че не следва да се допуска разпит на подсъдимите, както и събиране на нови гласни доказателства.

В открито съдебно заседание прокурора поддържа протеста на ТО Л., при РП М. и моли да бъде уважен. Счита жалбата на подсъд. Е. Е. за неоснователна, а постановената присъда в тази част за правилна и законосъобразна.

Жалбоподателят Е.Е. се явява лично и с адв. Б. В., поддържа жалбата си и моли присъдата да бъде изменена и бъде признат за невиновен и оправдан.

Подсъд. Е.Б. се явява лично и заявява, че счита протеста на прокуратурата за неоснователен и моли съда да не го уважава, а да потвърди постановената присъда по отношение на него като правилна и законосъобразна. По отношение жалбата на подсъд. Е. Е. предоставя на съда.

Подсъд. Н. М. се явява лично и с адв. С., който заявява, че протеста на прокуратурата е неоснователен и моли съда да потвърди постановената присъда, като правилна и законосъобразна. По отношение жалбата на подсъд. Е. Е. предоставя на съда.

Окръжен съд М., след като прецени основателността на постъпилата жалба, законосъобразността, обосноваването на атакувания съдебен акт, събрания по делото доказателствен материал, становището на страните, както и извършената служебна проверка, намира за установено следното:

Протеста е неоснователен. Фактическата обстановка е подробно изяснена от РС Л.. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред във възможния обем и пълнота доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. Доказателственият материал по делото, събран в хода на досъдебното производство, както и по време на съдебното следствие, е анализиран от първоин-станционния съд, задълбочено, поотделно и в своята съвкупност. Той изяснява по несъмнен начин всички обстоятелства от съществено значение за правилното решаване на делото по същество - фактът на извършване на

деянието, неговото авторст-во, механизмът на осъществяването му, субективното отношение на извършителя към деянието.

На базата на възприетите фактически обстоятелства и въз основа на логич-ния и безпротиворечив анализ на доказателствения материал първоинстанционният съд, съобразно обвинението, законосъобразно и обосновано е приел, че от обектив-на и субективна страна е доказано по несъмнен начин подсъд. Е.Е. да е осъществил състава на престъпление по чл. 281, ал.2, т.1, пр. 1, т.4 и т.5, във вр. с ал.1 НК, като на 31.10.2017г., в землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“, на около 350 м. югозападно от табела за речен километър 748 на река Д., като извършител, с цел да набави за себе си и за друго имотна облага противозаконно подпомага чужденци: Б.К., Б.И., С.Р., М.А., К.Д., Д.Б., В.К., Д.К., Д.К. и Д.К. – всички граждани на И., да преминат през страната, чрез извършване на превоз от вътрешността на страната до землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“ в нарушение на закона – чл.19, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – „Чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава: по т.1. редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима“, като деянието е извършено чрез използване на моторно превозно средство (МПС) – товарен автомобил марка “XXX”, модел “XXX.” с рег. № ***, и е извършено по отношение на лица, ненавършили 16-годишна възраст: Д.К. – на четири години, Д.К. – на четири години и Д.К. – на две години и по отношение на повече от едно лице.

Също така съдът правилно и законосъобразно е приел, че не е установено по несъмнен и безпорен начин подсъдимите Е.Б. и Н.М. да са участвали в извършване на деянието под формата на съучастие с подсъд. Е. Е. и да са осъществили състава на престъпление по чл. 281, ал.2, т.1, пр. 1, т.4 и т.5, във вр. с ал.1 НК, поради което и ги е признал за невиновни и ги е оправдал.

Изводите на съда по същество са обосновани, направени са след събиране и проверка на всички възможни доказателства. Ето защо присъдата е обоснована и не противоречи на материалния закон. При разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до накърняване правата на страните, които биха наложили отменяване на присъдата.

Фактическата обстановка приета за безспорно установена по делото е различна от описаната в обвинителния акт и е следната:

В ГПУ В. била получена оперативна информация за създадена организация за прекарване на чужди граждани с произход от И. през територията на страната към страните от Западна Европа – основно Германия и Австрия. Свидетелите М. А. и Е. С. установили наблюдение на Главен път II-11 в района преди гр. Л.. Около 18,30ч. на 31.10.2017г., в землището на гр. Л., обл. М., м. „О.“, на около 350 м. югозападно от табела за речен километър 748 на река Д., покрай тях преминал управляван от подсъд. Е. Е. товарен автомобил, м. XXX, мод. XXX. с британска регистрация № *** и полицейските служители го последвали. Товарният автомобил се отклонил по черен път, посока р. Д. и спрял, като

загасил светлините. Водачът, подсъд. Е. Е. слезъл от товарния автомобил. В този момент служителите на ГПУ В., свидетелите М. А. и Е. С. се показали и разпоредили всички да останат на място за полицейска проверка, като на място били задържани подсъд. Е. и И.ските граждани Б.К., Б.И., С.Р., М.А., К.Д., Д.Б., В.К., Д.К., Д.К. и Д.К..

От показанията на свидетелите чужди граждани с произход от И. се установява, че е била създадена стройна организация за преминаването им към страните от Западна Европа – основно Германия и Австрия. Свидетелите безпротиворечиво описват начина, по който са се придвижили от И. до Т., как са преминали държавната граница на Р България, достигнали са до столицата и как е било организирано придвижването им до района на р. Д. при кв. 748 с цел да преминат в Р Румъния извън предназначенията за това места. Установява се размерът на сумите и начинът по който е организирано заплащането от тях на цената за това придвижване.

От показанията на тези свидетели, които съдят правилно е кредитиран се установява също, че пътувайки в първоначално в два автомобила, черна ХХХ-комби, със затъмнени стъкла и малка синя кола с 2 врати, м. ХХХ, а в последствие – десетимата само в първия автомобил, в един момент минали през много лош път, видели много дървени трупи отстрани на пътя, усетили силна миризма на животни. Минали през село, влезли в черен път и там ги чакал белия микробус, товарен автомобил, м. ХХХ, мод. ХХХ. с британска регистрация № ***, с който били задържани. Чуждите граждани са идентифицирани след задържането им, като е установено, че само един от тях, С.Р. вече е регистриран в страната, останалите били регистрирани за първи път на процесната дата, посочена е възрастта на децата.

Съдът намира, че не се установява по несъмнен и безспорен начин от събраните по делото доказателства участието на останалите двама подсъдими - Е. Б. и Н. М.. Единствените доказателства сочещи участие и на подсъдимите Б. и М. в престъплението са показанията на свидетелите М. А. и Е. С. - служители на ГПУ В. и разпознаванията извършени на досъдебното производство. В показанията единствено на тези свидетели се установява, че те са забелязали подсъд. Н. М. и приятелката му, с която живее на семейни начала, свид. Ц.Х. на мястото на установяване на чуждите граждани. Свид. М. А. ги познавал по физиономия, знаел, че живеят на семейни начала, защото „това ми е район“. Разпознал подсъд. М., защото го осветили с фаровете на своя автомобил. Свидетелите А. и С. издали ясни и точни разпореждания да останат на място за извършване на полицейска проверка, но подсъд. М. и приятелката му не се подчинили, качили се в джипа си и избягали от место-произшествието, въпреки произведения от свид. А. предупредителен изстрел. Според свид. С. било тъмно, не си спомня дали са били със светлини или без, били на разстояние от около 100 метра или по-малко, когато включили своите светлини, но не е сигурен.

Правилно и законосъобразно съдът не е кредитиран показанията на тези свидетели, тъй като, на първо място се явяват изолирани и противоречат на всички останали събрани по делото доказателства, и на второ място са и отчасти неправдоподобни.

Не се установява по делото да е подаден сигнал до Пътна полиция за засичане и спиране на автомобила с който се твърди подсъд. М. и свид. Х. да са избягали. Не се установява по делото и да е налице докладна за произведения предупредителен изстрел от свид. А..

По делото няма доказателства, установяващи движението на л.а. XXX, мод. XXX, рег. № ***, собственост на фирмата на подсъд. М. или участието му по друг начин в изпълнителното деяние. С оглед изминалия период от време в хода на съдебното следствие вече не може да се попълни дефицита на такива доказателства като например чрез записи от трафик - камери (ако се приеме, че е избягал с автомобила и осуетил задържането си на място, то неизбежно е ползвал републиканска пътна мрежа и е имало записи от трафик - камерите на АИС), още повече – установено е, че през нощта на 31.10.2017 год. е бил търсен и не е бил намерен на различни адреси в гр. Л., проследяване на мобилните разговори по клетки на операторите. Не са установени по никакъв начин двата автомобила, с които чуждите граждани са пътували от гр. С. до района на с. Д. Това не позволява изграждането на косвена връзка за авторството на някой от двамата подсъдими – Б. и М..

Не са установени предходни контакти между подсъд. Е. Б. и другите двама подсъдими, нито дори, дали те са се познавали от преди.

Съдът намира, че по делото е категорично установено, че на процесната дата подсъд. М. е бил в гр. С., пазарувал е в различни магазини заедно с приятелката си, свид. Ц.Х. (която свидетелите С. и А. също сочат, че са разпознали в м. О. край р. Д.). После се почувствал зле, което наложило да потърси лекарска помощ. Представил е амбулаторен лист за извършените му от ОПЛ в 24 ДКЦ в гр. С., в 17,45ч. на 31.10.2017г. преглед и манипулации. Този амбулаторен лист е официален документ, издаден от длъжностно лице в кръга на службата му. В хода на настоящия процес той се преценява като доказателствено средство, годно да удостовери извършването на описаните в него преглед и манипулации. Този извод не може да бъде опроверган от ангажираните от обвинението гласни доказателства – показанията на свидетелите Пилософ и Митева, че не било необходимо да се вкарват данни в софтуера на програмата за прегледи на лице което е извън пациентската листа на личния лекар и нямало практика такива прегледи /за които НЗОК не заплаща/ да се въвеждат. Иначе програмата позволявала да се въвеждат дата и час на прегледа каквито въвеждащият прецени. Същевременно, макар да са близки на подсъд. Н. М. и може да се предполага известна заинтересованост от изхода на делото, свидетелите Х. и П.П, неин брат, под страх от наказателна отговорност са категорични, че на процесната дата първата е била през целия ден, а вторият е видял в късния следобед подсъд. М. в гр. С..

Единственото доказателство по отношение на подсъд. Е. Б. са протоколите за разпознаване на досъдебното производство, който съдът правилно и законосъобразно е изключил от доказателствения материал, поради грубо нарушаване правилата на НПК. Не е установено дори този подсъдим да се познава с останалите двама, както и каквито и да са контакти помежду им.

Функцията на поемните лица, които задължително присъстват при извършване на

съответното процесуално - следствено действие, е да наблюдават действията на разследващия орган, лично да възприемат действията и техните резултати, което е изводимо от установените в чл. 137, ал. 4 от НПК техни права. В случая и двете поемни лица заявяват, че са присъствали на извършените разпознавания по снимки, но не са видели нито самите снимки, нито коя от тях посочва съответното разпознаващо лице.

На второ място съдът правилно е приел, че процесуално - следствените действия „разпознаване“ са извършени в нарушение на нормата на чл. 171, ал. 2 НПК, с която е поставено изричното изискване за осигуряване на лица със сходна външност, което се отнася за техните видими външни физически белези.

В случая, видно от приложените към протоколите фотоалбуми от извършените разпознавания на лице се констатира, че при всички тях подсъд. М. е единственото лице със светли очи и коса от предложените на разпознаващия свидетел фотографии, а подсъд. Б. е единственото лице от ромската етническа група и единственото без коса от предложените на разпознаващия фотографии.

Изключвайки протоколите за разпознаване от доказателствата по делото, по него няма нито едно доказателство, пряко или косвено, сочещо авторството на подс. Е. Б. в престъплението, за което е предаден на съд.

В показанията си, дадени пред съдия в хода на досъдебното производство или съответно пред разследващия орган, но прочетени и приобщени в хода на съдебното следствие, свидетелите Б.Х., Б.И., С.Р., М.Х., К.Н., У.И. дават различни описания на шофьора, управлявал неустановените първо л.а., м. ХХХ, впоследствие и м. ХХХ. Всички тези описания, отчитайки субективната преценка на свидетелите за видима възраст и ръст, са твърде общи за да се идентифицира извършителят на престъплението именно като подсъд. Е. Б. или като което и да било друго конкретно лице от мъжки пол. Единственият характерен белег е посочен от свид. М.Х. – татуировка на едната ръка в областта на китката, но и този белег освен, че не се споменава от никой от другите свидетели, не е конкретизиран – на коя ръка, размер, форма на татуировката.

Свидетелите К.Н. и У.И., заедно с трите си малолетни деца са пътували в автомобила, за който обвинението твърди, че е бил управляван от подсъд. Н. М. и може обосновано да се очаква те да са имали повече време от другите свидетели да огледат шофьора и да дадат негово по-точно и пълно описание, но това не е така.

Настоящата инстанция намира, че в хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да установяват по несъмнен начин авторството на престъплението, за което са предадени на съд подсъдимите Н. М. и Е. Б..

Доколкото от доказателствата по делото се установява фактическа обстановка различна от възприетата в обвинителния акт, то по отношение на тези двама подсъдими, не се установява по безспорен и несъмнен начин осъществяването на престъплението от обективна страна – т.е. да са участвали в изпълнителното деяние – да са подпомагали чужденци да пребивават или преминават в страната в нарушение на закона и то след

предварителен сговор с третия подсъдим – Е.Е..

Показанията на свидетелите М. А. и Е. С. са изолирани по отношение на участието на подсъд. Н. М., доколкото се установява от необорените показания на свидетелите Х. и П.П, подкрепени от писмено доказателство – амбулаторен лист от извършен медицински преглед, че по същото време той е бил на друго място. От друга страна, в обясненията си подсъд. М. е категоричен и дава логично обяснение на горните факти и съдът няма основание да не кредитира тези обяснения, останали неопровергани от останалите доказателства по делото.

По отношение на подсъд. Е.Б., извън изключените от доказателствения материал по делото протоколи от извършените на 02.11.201г. от свидетелите Б.К. (т. 1, л. 45-50 и т. 1, л. 51-56 от ДП) и Б.И. (т. 1, л. 57-62 и т. 1, л. 63-68 от ДП) и на 16.02.2018г. от свид. С.Р. (т. 2, л. 428-433 и т. 2, л. 434-439 от ДП) процесуално-следствени действия „разпознаване на лица“ няма абсолютно никакви други доказателства.

За това и доколкото присъдата не може да почива на предположения, и след изчерпване на всички възможни средства за събиране и проверка на доказателствата в хода на съдебното следствие, съдът, с оглед задължението си по чл. 303, ал. 2 НПК правилно и законосъобразно е признал подсъдимите Н. Н. М. и Е.Б. за невиновни по обвинението за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1, предл. 1, т. 4 и 5, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК и ги е оправдал.

Неоснователни са твърденията в протеста на ТО Л. при РП М., че разпознаването е извършено при спазване разпоредбите на НПК. Съдът се е обосновал, защо изключва от доказателствените материали това процесуално-следствено действие и настоящата инстанция напълно споделя мотивите му и не намира за нужно да ги преповтаря. Но дори и да се приобщят и кредитират, по отношение на подсъд. Е. Б. само това доказателство не би било достатъчно за осъдителна присъда, при положение, че по делото въобще не са установени нито контакти между него и останалите подсъдими, нито дори е установено познатство между него и някой от останалите двама. По отношение на подсъд. Н. М. са налице безпорни и категорични доказателства неопровергани от останалите събрани по делото, че това лице по същото време е било в гр. С..

По отношение жалбата на подсъд. Е.Е., съдът също я намира за неоснователна. Твърдението на защитата на подсъдимия, че само от човешки подбуди, съжаление и състрадание това лице е натоварило десет граждани на И. и ги е возело по черни пътища по посока на р. Д. е нелогично и необосновано. От показанията на И.ските граждани Б.К., Б.И., С.Р., М.А., К.Д., Д.Б., В.К., Д.К., Д.К. и Д.К. се установява, че е била създадена стройна организация за преминаването им към страни от Западна Европа. Свидетелите безпротиворечиво описват начина, по който са се придвижили от И. до Т., как са преминали държавната граница на Р България, достигнали са до столицата и как е било организирано придвижването им до района на р. Д. при кв. 748 с цел да преминат в Р Румъния извън предназначенията за това места. Установява се размерът на сумите и начинът по който е организирано заплащането от тях на цената за това придвижване. Същите са прехвърляни

от различни автомобили до залавянето им в автомобила на подсъд. Е. Е. и всички тези обстоятелства недвусмислено сочат, че този подсъдим е бил част от организацията по транспортиране през територията на страната на чуждите граждани и тази организация е останала неразкрита благодарение на не особено компетентните действия на ГПУ В.. Основният състав на престъплението по чл. 281, ал. 1 от НК има следните елементи – „цел да набави за себе си или за друго имотна облага”, „подпомага чужденец да пребивава или преминава в страната в нарушение на закона, като е на лице допълнително условие - подпомагането трябва да е противозаконно, да не е свързано с хуманитарна цел. Именно последното, съдът намира за установено по несъмнен и безспорен начин от събраните по делото доказателства. Няма и никакъв спор по делото, че десетте лица установени в товарния автомобил, м. ХХХ, мод. ХХХ. с британска регистрация № ***, управляван от подс. Е. Е. на процесната дата са чужденци. Чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ е всяко лице, което не е български гражданин и такива са всички те, като по техни твърдения, са граждани на И.. Налице е и квалифициращото обстоятелство по чл. 281, ал. 2 НК – деянието е извършено чрез използване на моторно транспортно средство.

Деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, като подсъд. Е. Е. е съзнавал обществено опасния характер и неговите обществено опасните последици и е искал тяхното настъпване.

За престъплението по чл.281, ал.2 от НК законът предвижда наказание от една до шест години лишаване от свобода и глоба от пет хиляди до двадесет хиляди лева. Съдът, при превес на смекчаващи вината обстоятелства е наложил наказание към минимума предвиден в закона – от една година и два месеца лишаване от свобода и 5000лв. глоба в полза на държавата и това наказание се явява справедливо по отношение на този подсъдим в конкретния случай. Правилно и законосъобразно съдът е отложил изтърпяването му за изпитателен срок от три години. На първо място са налице предпоставките предвидени в чл.66 НК за отлагане на наказанието и на второ, с оглед най-вече на личната превенция на наказанието, не се налага то да бъде изтърпяно ефективно с оглед постигане целите и задачите на личната и генералната му превенция.

При извършената служебна проверка на основание ОС М. не намира основание за отмяна или изменение на атакувания съдебен акт, поради което го потвърждава.

Воден от гореизложените мотиви и на основание чл.334, ал.1, т. 6 НПК, окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 03.12.2021г. по НОХД № 253/2019г. по описа на РС Л..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____